

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Secunda. Recenseri incipiunt causæ, quæ B. Virginem ad visitandam cognatam suam Elisabeth impulerunt, in eadem verba:
Exurgens autem Maria in diebus illis abiit in montana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

1. Reg. 1.

& in humum prostravit, iuxta illud: *Dagon iacebat pronus in terra ante arcam Domini*: ecce ad ingressum Mariæ in domum Zachariæ impius Dagon, peccati originalis, corruit: si deinde David coram Arca vi-lioribus indutus vestibus, & regio splendore deposito saltavit, ecce coram mystica arca Maria Ioannes intra matris claustra tripudiat, Luca dicente: *Exultavit infans in utero meo*: si rursus Arca domum Obededom multis beneficiis prosequuta est, iuxta illud: *Benedixit Dominus Obededom, & omnem domum eius*: ecce Maria cognatæ domum ingrediēte, tot illā muneribus locupletat, ut Ioannes sanctificatus, Elisabeth Spiritu sancto repleta, ac mutus Zachariæ ad pristinam loquelam restitutus manserit, quod si de arca illa facer textus ait: *Mansit arca Domini in domo Obededom tribus mensibus*: ecce de hac mystica arca Maria S. Lucas inquit: *Mansit autem Maria quasi tribus mensibus*. Accedit ad hæc duplex alia simpatia: Prima, quia sicut arca testamenti (id referente Lyrano ex hebraica traditione super c. 15. Paral.) quamvis tam propter aureas laminas, quam propter Cherubinos ex-teroq; latere ei adhaerentes, gravissimi ponderis esset, sacerdotes tamen, & Levitæ quasi onus leve absq; vlllo gravamine illam gestabant, ita B. Virgo utero suo portans eum, qui portat omnia verbo suo, nullum proflus gravamea sentiebat, ut his verbis obseruavit D. Bernardus in sermone qui incipit *signum magnum* Iure illud molestissimum tacitum, quo reliquæ omnes gravide mulieres laborare noscuntur, sola non sensit, quæ sola sine libidinosa voluptate concepit: unde & in ipso conceptionis initio, quædam potissimum ceteræ mulieres miserabiliter affliguntur, Maria tota alacritate montana conscendit, ut Elisabeth ministraret. Sed & ascendit Bethlehem, imminente iam partu, portans pretiosissimum illud depositum, portans onus leve, portans à quo portabatur. id ipsum etiam ante Bernardum docuerant D. Hieron. ep. ad Marcellā, & D. Aug. serm. 11. de Nat. Dom. Secunda, quia sicut discedente

Luc. 1.

Ibid.

D. Bernard.
D. Hieron.
S. August.

arca à domo Obededom doluit ille, & tota eius familia de eius recessu, ita quando Maria ab Elisabeth recessit, vehementer illa, ac tota eius domus doluit, ut his verbis edixit Eusebius Emif. *Liber nunc inveni quantis tunc Zachariæ, & quantis Elisabeth lacrymas fuderint, quando Virgo Maria recessit inde, quando gaudium & stella maris in domum suam reversa est; Ioannes quoque, quamvis adhuc in matris utero clausus, in eius discessu non parum doluit, qui in illius adveniu tanto gaudio exultavit.*

Cum ergo, fratres, ex dictis innumera bona, quæ arcam Dei religiose recipientibus illa contulit, perspicue vobis innotuerint, adducite, quæ in domum animæ vestræ mysticā hanc Mariæ arcæ cum filio suo, ut benedicat vobis, & celestibus charismatibus repleat: audite, quæ fecerit David, cū primū ille agnovit Dominū propter arcam Obededom domum benedixisse, abiit continuo, & adduxit arcā Dei de domo Obededom in civitatē David cum gaudio: cū igitur vobis etiam nūctetur, quod benedixerit Dominus Elisabeth propter Virginis visitationem, abeamus & nos, & adducamus arcam hanc Dei cum gaudio in animam nostram, ut peccata pellat, gratiam conferat, Spiritu sancto repleat, qui cum Patre, & Filio vivit, & regnat in sæcula sæculorum, Amen.

HOMILIA II.

Recenseri incipiunt causa, quæ B. Virginem ad visitandam cognatam suam Elisabeth impulerunt, in eadem verba: *Exurgens autem Maria in diebus illis abiit in montana.*

IVVS Antoninus Archiepiscopus Florentinus aduertens omnes admirari, quod abscondita Virgo alioquin clausuræ, & solitudinis obseruantissima, in publicum prodiret, iter multorum milliarum conficiens,

D. Amb. A. ficiens, in hunc modum locutus est: Mi-
 raris fortassis, quod Virgo pudica, solitudi-
 nis amica, in penetralibus templi nutrita, tan-
 ta honestate prædita, ut neminem virorum
 cognoscat, cuius intuitus ad videndam pater-
 nam faciem nunquam fuerunt eleuati, quæ-
 que soli Deo in abscondito consuevit ministra-
 re, facta sit peregrina, siue viatrix, & ad do-
 mum pergit Zachariæ, vbi mansit mensibus
 tribus, non tamquam eam delectaret edes a-
 liena, aut pudicitie freno soluta, in publicum,
 amet exire. hæc ille, quæ appetit nos exci-
 tant, immo & compellunt, ut causas di-
 ligenter inuestigemus, ob quas B. Virgo
 ad visitandam Elisabetham permota fue-
 rit. Antequam tamen id præstemus, ex-
 plodenda omninò est Theophilaeti sen-
 tentia afferentis, propterea B. Virginem
 ad Elisabetham profectam fuisse, ut ex-
 periens verum esse, quod Angelus de ste-
 rili Elisabetha iam grauida sibi annun-
 ciarat, fidem suam corroboret: Abijt
 (inquit) Virgo ad Elisabeth, & gaudens de
 bono cognata, & volens ut prudentissima,
 maiori certitudine certior reddi, num vera di-
 xisset qui apparuerat ei, ut ex hoc nec de suo
 dubitaret; prudens enim cum esset, timebat, ne
 forte deciperetur, & non ut incredula, sed ut
 diligens rem explorare volebat: hæc enim
 Theophilaeti sententia præterquam Ca-
 tholici eam exsecrari debent, eo quod
 duo illi hæresiarchæ Caluinus & Bren-
 tius illam docuere, à veritatis scopo lon-
 ge aberrat, tum quia cum Elisabeth mi-
 ram Mariæ fidem commendauerit di-
 cens: Beata, quæ credidisti, euidentis est non
 adeo tepidam & languidam fuisse eius
 credulitatem, ut experimento voluisset
 illam comprobare, cum ex sententia D.
 Gregorij, fidei meritum ibi euacuetur,
 vbi humana ratio præbet experimentum:
 tum etiam, quia non potuit timere ne
 forte deciperetur, cum post illa verba,
 quibus Angelus ei prædixit se conceptu-
 ram & parturam filium Dei, certissimè
 agnosceret illum esse verum Angelum,
 & à Deo sibi missum; vnde D. Ambrosius
 hanc luculentè his verbis refellit senten-

tiam: Non quasi incredula de oraculo, nec D. Amb. su-
 quasi incerta de nuncio, nec quasi dubitans de per c. 1. Luc.
 exemplo, sed quasi læta pro voto, religiosa pro
 officio, festina præ gaudio ad montem perre-
 xit, hæc Ambrosius, eandem & retundit D.
 Bernard. dicens: Quid fuit necesse etiam hu-
 ius sterilis Virgini nunciare conceptum, numquid
 forte dubiam adhuc, & incredulam oraculo
 recentiore voluit confirmare miraculo? Absit,
 sed ideo sterilis cognata conceptum Virgini nū-
 ciatur, ut dum miraculum miraculo additur,
 gaudium gaudio cumuletur. hæc igitur falsa
 explosa sententia, veras causas quæ Vir-
 ginem ad visitationem hanc perduxerunt,
 recensere aggredior. Illam omnium po-
 tissimam arbitror, quod cum B. Virgo ex su-
 peruentione Spiritus sancti, & filij Dei
 conceptione, denuo diuini amoris igne
 succensa magis, ac magis inardesceret,
 charitatis opera continuo exercere dili-
 genter curauit, vnde Vener. Beda dixit:
 Typicè exemplum Virgo tribuit, quod omnis ani-
 ma, quæ verbū Dei mente concipit, virtutū sta-
 tum celsa cacumina gressu contēdat amoris. quæ
 tamen amoris, & charitatis opera erga
 proximum, non solū bona corporis, sed præ-
 cipuè animæ respiciunt (quædam enim illo-
 rum sunt corporalia, quædam spiritalia) ad
 vtraque B. Virgo in domo Zachariæ exer-
 cenda animum appulit. In primis ergo, ut
 egregie adnotauit idem Vener. Beda: In-
 trauit Virgo domū Zachariæ, non ut verbum
 Angeli mulieris attestacione probaret, sed ut
 mulieri prouidentia attestati, Virgo iuuenula mi-
 nisterium sedula impenderet. Narrat sacra
 Scriptura lib. Iudicum, quod quando ar-
 bores de reuerunt regem eligere, prima,
 cui regiam dignitatem, ac regale sceptrum
 obtulerunt, fuit oliua, quia primū, & prin-
 cipaliter, quæ in rege à subditis desideratur,
 pietas est, & misericordia, cuius typū ge-
 rit oliua. B. Virginem oliuæ comparatā
 nemo ambigit, cum apud Ecclesiast. dica-
 tur: Quasi oliua speciosa in campis, quia ergo
 B. Virgini velut mysticæ oliuæ parū ante
 visitationem fuerat suprema illa, ac plusquā
 regia Dei Matris dignitas collata, ideo
 primū, quod post acceptam hanc impe-
 rialem

Beda in c. 7.

Luc. lib. 1.

c. 3.

Beda hom.

de Visit.

Iud. 9.

Eccles. 24.

rialem dignitatem diligentius ostentat, charitas est, & misericordia, ut reginam decebat: quare Hugo Card super c. 14. Ecclesiastici explicans præcitata verba: *Quasi oliua speciosa in campis*; de visitatione Virginis illa intelligens dixit: *Pietas traheret eam, quando concepto Salvatore abiit in montana cum festinatione, ut seruaret Elisabeth in partu eius* bene etiam se comparauit oliuæ speciosæ in hac visitatione, quia si, vt Ecclesiast. ait: *Speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis*: non potuit non speciosa esse misericordia Virginis erga Elisabetham tempore partus, quo prægnantes grauius tribulantur, aptè etiam dixit *in campis*, tum quia in campestria montana abiit ad charitatis opera erga cognatam præstanda, tum vt significaret misericordiæ suæ sinus instar camporum omnibus esse patentes; ad oliuas quidem hortorum non cunctis patet ingressus, ad oliuas verò camporum nemini interdicatur accessus. Observatione deinde dignum est ad hanc rem, quod in eodem capite, vbi B. Virgo oliuæ se comparauit, Galbano etiam se similem dixit: tradit autem Plin. lib. 24. suæ hist. naturalis, Galbanum præsentissimum remedium esse ad iuvandam sceminam in difficili partu, quia igitur B. Virgo inter alia charitatis opera, quæ in domo Elisabeth exercuit, illud singulare fuit (vt tradunt non infimi nominis Doctores) vt præter alia obsequia, quæ sedula diligentia ei exhibebat, non solum sua præsentia faciliore redderet Elisabeth partum, sed etiam ab omni dolore eam immunem faceret (postulauerat. n. à filio suo, vt ab antiqua illa maledictione: *In dolore paries filios tuos*: cognatam suam liberaret) aptè ergo B. Virgo Galbano se comparauit, cõtra difficilem partum miram virtutem habenti. & quidè cum prædictum fuisset ab Angelo de Elisabeth partu loquente: *Multi in natiuitate eius gaudebunt*, decebat quidè, vt cum ob eius partum alij gauderent, ipsa etiam omnis doloris expers esset, quæ propria eius mater erat. id certè fecisse

B. Virgo mihi videtur, quod piè nunc fieri solet: mos enim moleuit, ad parturientes, sanctorum reliquias deferri, vt melius se habeant, facileque ac feliciter prolem in lucem edant; ad eundem quidem modum B. Virgo cognatæ suæ felicem parturam cupiens, deulit ei pretiosissimam omnium corporis Christi reliquam, vt mirabilis præsentia eius virtus omnes parturientis dolores abigeret.

Cæterum si alius naturam Galbani contemplerur, viam quidem nobis aperit, vt de præcipuis operibus charitatis, quæ ad spirituale Ioannis, & Elisabeth bonum promouendum B. Virgo in domo Zachariæ præstitit, latius disseramus. Cum enim filio Dei grauida esset Maria, ac plena eius deitate, cupiebat de plenitudine hac aliis impertiri, & ideo cum primum mater Iesu facta est, cepit querere non quæ sua sunt, sed nostram salutem; communis namq; persona effecta communem causam agere cepit, primitias maternæ affectionis in Præcursore sanctificando ostendens. Asserit igitur Plinius præcitato loco Galbanum hac singulari præditam esse virtute, vt cõtra venenosum scorpionis morsum efficacissimum antidotum sit Ioannes quidem Baptista in utero matris delitescens à mortifero serpente, ac venefico peccati originalis scorpione grauius erat fauciatus, B. autem Virgo velut mystica ac salutifera Galbanus à venenosa illa infectione visitationis suæ miraculosa saluatione illi liberauit, Euangelista dicente: *Vt salua est vox saluationis tuæ in auribus meis, exultauit infans in utero meo*: constat autem præ ipso huius exultationis causam fuisse proprii peccati originalis expulsionem. Reginus propheta communem tangens originalis peccati labem dixit: *Posuerunt signa sua, signa, sicut in exitu super summonte*: hoc est, vt Theodoretus exponit: *Trotheodoretus, phæa, quæ signa, & iudicia victorie sunt, super Paphlagoniam locarunt supra portas nostras*: quæ expositio contormis est menti D. Hieron. in D. Hieron. hunc modum locum vertentis: *Posuerunt verba signa*

Eccles. 24.
Plin. lib. 24.
cap. 10.

Gen. 3.

Luc. 1.

signa suam tropheum manifesta in introitu
desuper: verè quidem humani generis ho-
stes super portas nostræ conceptionis, per
quas in hanc vitam ingredimur; peccati
originalis vexilla fixerunt. Illud tamen
singulare privilegium eximia Christi li-
beralitas, & munificencia Præcursori suo
contulit, ut peccati originalis hostile ve-
xillum in eo erectum, non diu, ut in aliis
infantibus, per nouè aut decem, vel plu-
res menses permaneret, sed illud paulo
post sextum tulit mensem, ad arcemque
captam festinans hostem ab ea expulit, il-
lamque sibi recuperavit, ac denuo possi-
dere incepit. Memini (quod huic mate-
riæ inferuire potest) iure Ciuili statu-
tum esse, ut constat ex l. naturalem, ff. de
acquirendo rerum dominio, arboris do-
minum, in qua volucres nidificat, do-
minio earum non gaudere, donec man-
um ad nidum extendens possessionem
illarum capiat: arbor quidem erat à Do-
mino plantata Elizabeth, & ob copiosam
grauatum imbrem, qua illam irrigauit,
speciali ratione sub dominio eius ia-
cebat; volucris tamen Ioannis in ea ve-
lut in nidulo nati, humani generis hostis
tyrannicè possessionem, ac dominium
illius acceperat, leprosam peccati origi-
nalis manum in illum mittens: ut ergo
Christus Dominus hostem ab hac posses-
sione deturbaret, virginem vteri Mariæ
ferculo in domum Zachariæ delatus, cõ-
tinuò Ioannem in nido fructiferæ illius
arboris (Elizabetham intelligo) latitan-
tem aucupatus est, Spiritus sancti manum
ad eum extendens, iuxta angelicum vati-
cinium: Spiritu sancto replebitur adhuc ex
vtero matris sue.

Laurel ff.
l. de rer
iura.

Laurel
ff. de
iura.

Laurel
ff. de
iura.

autem Virgo instar cœlestis Galbani visi-
tatione sua saluberrimum antidotum
Ioannis tussi exhibuit, pectus eius effica-
citer adeò emundans, ut mox fietet *Vox*
clamantis in deserto: parate viam Domini. Ac
tandem si verum est, quod non pauci Do-
ctores cum Galatino & Catharino do-
cent, Ioannem Baptistam ex speciali pri-
uilegio peccata venialia numquam com-
misisse, quod innuere verba illa Ecclesiæ
videntur:

*Antra deserti teneris sub annis
Cuium iurmas fugiens petisti,
Ne leui saltem maculare vitam
Famine posses.*

& rursus:

*O nimis felix, meriti que celū
Nesciens labem niuei padoris:*

Id quoque hanc B. Virginis visitationem
ei præstitisse, Galbanus non obscure adum-
brat, cui hæc mirabilis virtus inesse per-
hibetur, ut tradit Plinius lib. 19 ut accen-
sa culices fugere compellat: certè peccata
venialia, licet serpentes venefici ac mor-
tiferi non sint, culices tamen sunt ani-
mam pungentes, quos tamen B. Virgo,
velut mystica Galbanus, visitationis lux
mira virtute potenter à Ioanne fugauit,
& ideo merito in illa cum Galbano se
composuit: *quasi Galbanus evaporauit.*

Ad hæc consideranti mihi progressum
Virginis ad visitandam Elizabeth, ut me-
dia eius salutatione, sol iustitiæ Christus
Dominus peccati originalis tenebras à
Ioanne eius filio depelleret, verba illa
Cant. occurrerunt: *Que est ista, que progre-
ditur quasi aurora confurgens?* merito in hac
visitatione Deipara Maria aurora com-
paratur, quia sicut aurora quasi vehiculum
est solis, & illum in nostrum hæmispher-
ium inducit, ut ab eo tenebrarum cali-
ginem depellat; ita illa tamquam mysti-
ca aurora solem iustitiæ cœlesti sui vteri
orbe deferens, in Zachariæ domum illum
induxit, ut peccati originalis tenebras Io-
annem occupantes penitus exterminaret.
Solem dixit Ecclesiasticus exurrere mon-
tes, & radius eos extusflare: *Sol exurrens mō-*

Yyy

Eccles. 43.

Marc. 1.

Galat. li. 7. de

arcan. c. 9.

Cathar. opus.

2. de Christi

prædest.

Eccles. in fe-

sto S. Ioannis

Baptista:

Plin. lib. 19.

c. 11. in fine.

Eccles. 24.

Cant. 6.

Eccles. 43.

Ecclef. 43.

tes, radios igneos exsuspirans, quod propterea dictū arbitror, quia cum primum sol ortus, nihil prius, altissimorum montium cacumina illuminat; non secus statim atque sol iustitiæ per in æternam natiuitatem intra Mariana viscera ortus fuit, contitudinē verticem altissimi illius montis, hoc est, superiorem partem animæ Ioannis Baptistæ, fulgentissimis suæ gratiæ radiis illuminare cœpit, adeo quidem ut emortuam lucernam sub modio vteri materni latente accenderit, vnde de Baptista dixit Ioannes: *Ille erat lucerna ardens, & latens.* Contemplor etiam Ioannem, hic velut cœlestem arcum, de quo Ecclef. 43.

Ioan. 5.

Ecclef. 43.

Vide arcum, & benedic eum, qui fecit illum: valde speciosus est in splendore suo: cœlestis arcus est Ioannes, speciosus valde in decore suo: non lunonis, sed Dei vinctus; nam quemadmodum arcus ex se nubes est obscura, omnique decore carens, sole autem illum illustrante multorum colorum varietate decoratur; ita Ioannes intra viscera matris latens, velut nubes erat, gratiæ luce carens, at sol iustitiæ Christus in sacra visitatione Mariæ pulsus peccati tenebris, gratiæ suæ splendore illuminauit, variisque virtutum coloribus exornauit, quas quidem Sancti Patres admirati, præclarissima Ioannis encomia adhuc intra matris viscera in clusi elegantis stylo nobis contestata reliquere.

Pet. Chrysol.

ser. 91. qui est
6 de annunc.
& cœcep. Bap-
tista.

nam D. Petrus Chrysol. serm. 91. dixit: *Feruens Nuntius, qui ante gessit nuntiare, quam viuere: impatiens dux, qui ante quam perueniret ad corpus, peruenit ad regem: ante rapuit arma, quam membra: ante accipere, quam lucem: & ut viueret mundum, vicit ante natiuitatem: ipse sine visceribus, viscera matris exsuspirat, & quia tardabat corpus, solo spiritu imploratus euangelizantis officium.* Idem etiam

Idem ser. 88.

serm. alio hæc præclara scripsit: *Beatus, insonare, quam hominis vagiret in fletu; Beatus, qui ante diuina possidere meruit, quam foriretur mala; Beatus qui ante meruit celum scire, quam terram; Beatus qui ante quam videres præsentia, futura meruit nuntiare; Beatus,*

qui ante Deum capere potuit, quam suo ipse ceperetur à corpore; Beatus & singulariter beatus, qui ante quam superet querere, meruit conquisiuit; Beatus qui non peruenit ad gloriam per laborem, sed ad labores ipsius gratiæ dignatione descendit. & similia habet serm. 91. *Vides quemadmodum Ioannes ante peruenit ad celum, quam tangeret terram; ante accepit diuinum spiritum, quam haberet humanum; ante suscepit diuina membra, quam corporis membra; ante cepit viuere Deo, quam sibi; ante rapuit arma, quam membra; & ut viueret mundum, vicit ante natiuitatem: antequam Christum præcederet, se præcessit. Accedit D. Ambrosius hæc venisse, & eloquenter dicens: Si pater Zacharius, non eum D. Ambrosius nominauit, vocem recepit, quanto magis nos, cum laudemus illum, eloquium promeremur? Vide S. Ioannis meritum. Vocem Patri reddidit, sacerdoti eloquium reparauit. Os, quod Angelus alligauerat, Ioannes absoluit. Respicite, quanta vis sit eius vocabuli, cuius nuncupatione reddidit muto vocem, patri pietatem, populo sacerdotem. Ioannes, ait, est nomen eius. Et mirati sunt vniuersi. Apertum est animum illi: os eius & lingua eius. Deinde D. Augustinus in laudem Ioannis sapienter dixit: *Quod enim, nondum natus, de secreto materni vteri prophetauit, & expertus lucis iam te velamine & carne literæ & Redemptorem mundi spiritu prædicauit, & nobis Dominum nostrum de quodam legis vtero proclamauit. Ac tandem D. Bernardus hæc de Ioanne præconia cecinit: Ioannes in spiritu tantam quam Angelus eruditur, nimirum tanto propinquior verbo, quanto vox verbo vicina, cui nulla voce alia media, quod foris sonet, oportet intimari. Neque enim Ioannem prædicatio, sed inspiratio docuit, quem repleuit spiritus in vtero matris suæ; verè ardens, & vehementer accensus, quem sic preoccupauit flamma cœlestis.* Ad extremum illud in hac sacra Virginis visitatione obseruandum maxime celsi, quod non iuit ad Virginem Elisabeth, nec Ioannes ad Christum, sed Deipara ad Elisabetham, & Ioannes ad Christum, quod non obscure indicat iustificacionis nostræ initium esse à Christo, non à nobis, ut expressis*

preffis verbis definiuit Cōcilium Araufi-
canum dicens: Hoc etiam falubriter profie-
mur, & credimus, quod in omni opere bono nos
non incipimus, & poſtea per Dei miſericordiā
adiuamur, ſed ipſe nobis nullis procedentibus
bonis meritis, & fidem, & amorem ſui prius
inſpirat. Etenim cum omnis peccator cum
Dauidē clamare poſſet: Erraui, ſicut ovis
que perit: ceterū ſicut Paſtorē errantem o-
uem non querente facile illa in luporū
fauces venit, ita Chriſto non que-
rente peccatorem, facile ab immani illo
lupo, ſeu ſilimoque leone deuoratur, Pe-
tro dicente: Circū querens quem deuoret.
Idiſtum etiam oſtendit metaphora illa
pulfationis, qua Deus vitium lib. Apocal.
ſto ad oſtium, & pulſo: qua apertē docemur,
ipſum prius per gratiam excita ntem cor
hominis pulſare; deinde efficiaci eius gra-
tia adiuuante nos illi oſtium aperire, pul-
ſantemque excipere. Cui ſit honor & glo-
ria in ſæcula ſæculorum, Amen.

HOMILIA III.

Proſequimur idem argumentum cau-
ſas alias aſſignantes, ob quas tam
B. Virgo, quam eius Filius ad viſi-
tandam Eliſabeth iter arripuerint,
in eadem verba: Exurgens Maria
abiit in montana.

MARIANAE viſita-
tionis dulciſſimā tra-
ctationem proſequen-
tes, præſentem homi-
liam ex quatuor eius
cauſis cōtexemus, dua-
bus prioribus ex parte
Virginis, reliquis vero ex parte Chriſti
ſe tenentibus. Primam ex parte Virgi-
nis, pietatis & congratulationis officium
fuiſſe, his verbis docuit Venerab. Beda:
Intrat Virgo domum Zachariæ, non quaſi du-
bia de oraculo, quod acceperat, ſed vt congra-
tulatione, de dono, quod conſeruam recepiffe
Eliſabetham didicerat, hanc eandem rauo-

nem Rupertus Abbas eleganter in hunc
modum illuſtrauit: Habent Sancti hoc pro-
prum omnes, qui in veritate ſanctum habent
charitatis ſpiritum, vt ita gratulentur de be-
neficiis, qua aliis impenſa perceperunt, quem-
admodum & de illis, que ſibi met collata ſunt
tunc properant mutuos ſibi præbere conſpectus
tunc dulcia miſcere colloquia, certatimque oportuna
impertuna impendere inuicem deuote
charitatis obſequia. Quod eſt hoc, niſi trahere,
& currere in odorem vnguentorum Domini
Prezioſum erat vnguentum, magnum erat be-
neficiū, quod dederat Dominus: eruli con-
ceptum tantū viri, qui in virtute, & ſpiritu
Eliæ deberet præire ante Dominum, & qui
mator non ſurrexit inter natos mulierum, tan-
ti ac talis vnguenti odorem perceperat, talis
ac tantū beneficii famam, ſue nuntū ab ipſo
Angelo acceperat, & de hoc, ſicut de ceteris,
quis ſiſis, que conſummatio ſuura eſſet, ſpiritu
juncto docete, magna prophetiſſa non ignorabat.
hæc Rupertus. Itaque ex ſententia horum
Patrum, beata Virgo ſeniorē cognatam
viſitat, vt ei de accepta gratia ex pietate
congratuletur; ſic enim Rachel viſo la-
cob feſtinans nunciauit patri ſuo: ſic Ie-
ſthro Moysen generum ſuum viſitauit in
deſerto cum audiſſet magnalia, qua per
eum operatus fuerat Dominus: ſic Ioa-
chim ſummus ſacerdos, de Ieruſalem ve-
nit Bethaniam, vt videret Iudith inſig-
niduam, & de victoria ex Holoferne ha-
bita congratularetur ei, ſic ad Iob ex ma-
gna illa calamitate & tentatione, ad ma-
gnas diuitias & honores reſtitutum fra-
tres, & ſores conuenerunt, vt congau-
derent ei: ſic demum ad Tobiam ſenio-
rem recepto quod amiſerat lumine, & re-
ducto filio, conſobrini ſe contulerunt, &
Dei beneficiis congratulati ſunt. Hoc of-
ficiū noſtra in Deum & proximū cha-
ritas requirit, vt nedum in rebus proſpe-
ris, ſed in aduerſis fratres viſitemus. Quā
ardens Paulo deſiderium erat, vt fratres
inuiferet, quos toties in epiftolis ſuis ſa-
lutat? Et quidem mundanorum applau-
ſus non niſi proſperitatem ſequitur, auer-
ſatur calamitatem. hinc verē Poëta:

Yyy 2 Afficis